

Kouzlo okamžiku v Obděnicích

OBĎENICE V pondělní podvečer 11. listopadu si našli do Obděnic cestu všichni, kterým kulturní a duchovní život není cizí. Za přítomnosti přátel a členů spolku Obděnická fara, během jednoho podvečera, který se plynule přehoupal do večerních hodin, se

zde udály hned tři akce. Důležité je hned na začátku zmínit, že místní fara už před časem zase ožila. V malé vesnici nedaleko Petrovic se na faře promítá, diskutuje, probíhají zde různé workshopy, přednášky a další kulturní akce. Spolek nesoucí jméno

Obděnická fara, společně s místními a dalšími lidmi, kterým nebyl osud staré budovy lhostejný, dal budovu v rámci možností do pořádku. Je zde vymalováno, uklizeno, proběhly nezbytné úpravy a další jsou v plánu. Už při koupi

Pokračování na straně 4

Sedm dárců věnovalo na zvony celkem sedmdesát tisíc korun

SEDLČANY Minulý týden, který v Sedlčanech začal oslavami patrona města sv. Martina, přinesl i pěkný dárek ke zprovoznění místních zvonů. Podobně jako kdysi svatý Martin projevil štědrost sedm místních rodin. Jejich členové, kteří si přejí, aby sedlčanské zvony opět zvonily, darovali cel-

kem sedmdesát tisíc korun. „Sedlčanská zvonice v sobě ukrývá celkem čtyři zvony. Jedná se o starý zvon barokní a dále tři novodobé, které byly pořízeny za děkana Štěpána Luži,“ uvedl Tomáš Zouzal, který se historií sedlčanských zvonů v poslední době zabývá.

Pokračování na straně 3

Big band Blue Orchestra na svém narozeninovém koncertu předvedl, že dokáže otevřít každou hudební přihrádku

SEDLČANY V kulturním domě se ve čtvrtek 14. října konal koncert při příležitosti významného jubilea sedlčanského big bandu Blue Orchestra. Jeho historie se začala psát v roce 2004, kdy kapelník Václav Calta založil malé hudební těleso, které tehdy neslo název Taneční orchestr Základní umělecké školy Sedlčany.

Dnes v Blue Orchestra hraje dvacet hudebníků, z nichž mnozí vystupovali nejenom v Sedlčanech a okolí, ale také ve Francii,

Německu, Maďarsku nebo na Slovensku. Orchestr vystupoval na sedlčanských slavnostech Rosa i s několika známými hudebníky a zpěváky, například s Felixem Slovákem nebo s Petrou Janů.

Kapela je známá tím, že dokáže otevřít snad každou hudební přihrádku. Potvrdila to i na svém narozeninovém koncertu. A tak zatímco v úvodu programu zazněly v orchestrální podobě známé lidové písničky Šly panenky

Pokračování na straně 9

Tradiční oslava svatého Martina v Milešově se letos konala v sobotu 16. listopadu. Více na str. 10

Pomník, u kterého se konají pietní akce, je opraven

KRÁSNÁ HORA NAD VLTAVOU „Ohlasy jsou pozitivní, myslíme si, že se to povedlo,“ hodnotí opravu pomníku obětem 1. světové války starosta měst Jaroslav Kříž. Oprava byla podle něj potřebná už dlouho a nyní se na to dalo využít dotace v rámci programu Zachování a obnova

historických hodnot od Ministerstva obrany.

„Máme jeden válečný hrob na hřbitově. I tohle je pietní místo, které je v seznamu, na který se dá požádat přes válečné hroby,“ upřesnila k tomu místostarostka Jana Mašková. Pomník už jednou opravovaný byl, asi

Pokračování na straně 2

Svobodu je potřeba si stále připomínat, zaznělo u kašny na vzpomínkové akci

SEDLČANY Hned na dvou místech současně, na náměstí T. G. Masaryka a v muzeu, se ve městě v neděli 17. listopadu konaly oslavy pro naši republiku dvou historických milníků.

Státní svátek Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studentstva se u nás vztahují k událostem, které od sebe dělí padesát let. 17. listopadu 1939, dva dny po pohřbu studenta Jana

Opletala, postřeleného po násilném potlačení demonstrace při příležitosti dvacátého prvního výročí vzniku Československa, nacisté uzavřeli vysoké školy, a 17. listopadu 1989 po brutálním zásahu Veřejné bezpečnosti proti pokojné studentské demonstraci začala sametová revoluce.

**Náměstím zněla
Modlitba pro
Martu**

Stejně jako v předchozích letech akci pořádala základní umělecká škola ve spolupráci s městem Sedlčany, městským muzeem, 2. ZŠ Propojení a Středním odborným učilištěm v Bezručově ulici. V úvodu programu na náměstí promluvil ředitelka ZUŠ Sedlčany Vladimíra Křenková, která poté, co zazněla jako symbol let 1968 a 1989 Modlitba pro Martu

Pokračování na straně 3

Městská policie Sedlčany přijme do svých řad nové kolegy

SEDLČANY Strážníci jsou hrdí na své povolání, které je psychicky, fyzicky a časově velmi náročné. Výkon poslání profese policejního strážníka u městské policie se stal pro mnohé z nich celoživotním povoláním. Prosazování zákonů, ochrana majetku, života a zdraví občanů a zajišťování veřejného pořádku jsou činnosti, se kterými se při své práci setkávají každodenně.

„Dříve než se stanou strážníky, musí projít školením a výcvikem, spočívajícím ve výuce a praktické aplikaci zákonů, fyzickém proškolení z donucovacích prostředků a střeleckém výcviku a zacházení ze zbraní,“ informoval redakci velitel Městské policie Sedlčany a městský zastupitel Petr Krch. „Toto povolání je výběrovým povoláním a není pro každého, musí mít takzvaně policejní práci v krvi. Z tohoto důvodu je důležitý psychologický posudek, který napoví o vhodnosti kandidáta pro tuto práci. Jedním z nutných kritérií výběru je trestní a občanská bezúhonnost. Ne každý tímto sítím projde. U těch, co měli šěstí a posudek zní – vhodný pro tuto práci, začíná maratón celoživotního vzdělávání, který je vždy zakončen zkouškou na Policejní akademii před komisí Ministerstva vnitra České republiky, které je ze zákona povinno přezkoušení provádět na základě odpovídajících znalostí ve stanoveném rozsahu

a udělit osvědčení pro výkon strážníka.“

Prvních dvacet let, vždy v pětiletém intervalu, musí strážníci toto přezkoušení úspěšně absolvovat. Po tomto období jim platí na dobu neurčitou za podmínky, že vždy absolvují proškolení z novelizací zákonů a vyhlášek v potřebném rozsahu. Nutností související s tímto povoláním je velmi dobrá fyzická kondice a její udržování i pravidelný střelecký výcvik. Z tohoto důvodu jsou stanoveny pravidelné zdravotní prohlídky závodním lékařem, který posoudí, zda je uchazeč nebo strážník schopen toto povolání vykonávat. „Historicky jsme se setkali s kolegy, kteří to po měsíci vzdali, neboť měli strach a rizika spojená s touto prací se jim zdála nepřiměřená. Z druhé strany zdravým jádrem kolektivu naší městské policie v Sedlčanech je čtyřicet procent strážníků, pro které se toto povolání stalo tzv. celoživotním posláním, za což jim patří srdečné poděkování a ocenění jejich celoživotní práce. Pokud mám uvést pár slov o sobě, tak musím upřímně říci, že jsem si nikdy nepředstavoval, že strávím povoláním v uniformě většinu profesního života, a to více než pětadvacet let služby státu, občanům a městu Sedlčany,“ dodal Petr Krch.

Bližší informace zájemci získají na služebně přímo u velitele sedlčanské městské policie.

David Myslikovjan

Pomník, u kterého se konají pietní akce, je opraven

Dokončení ze strany 1

před patnácti lety. Efekt ale nebyl takový, jaký by vedení města očekávalo, a tak bylo nyní potřeba udělat rekonstrukci znovu.

Práce realizoval Rastislav Jacko. Smlouvu s ním město uzavřelo 28. června tohoto roku, dílo bylo předáno 25. září. Práce probíhaly v souladu se zadávací dokumentací. V první fázi byl proveden biocidní postřik. Následně byly odstraněny mechy a lišejníky a kámen očištěn. Po očištění ale byly patrné předešlé opravy. Některé byly odstraněny a nahrazeny novými doplňky. Spáry jednotlivých částí byly mechanicky odstraněny a na závěr nově vyplněny do povrchu kamene. Opravena byla také mechanická poškození a písmo. Na závěr byl kámen zpevněn a dostal patinu a ochranný nátěr.

Rastislav Jacko předal městu také doporučení pro následnou údržbu pomníku. Jeho současný stav je podle něj uspokojivý a kámen je stále v dobrém stavu. „Památková je restaurátorským zákrokem stabilizovaná a chráněná proti atmosférickým vlivům,“ uvedl s tím, že je třeba provádět nadále průběžné kontroly a obnovovat nátěry.

Olga Trachtová Hadáčková

Propojku navštívil bankéř

SEDLČANY Ve čtvrtek 14. listopadu navštívil 2. ZŠ Propojení pracovník z České bankovní asociace.

Celá beseda pro deváťáky se soustředila na bezpečné bezhotovostní platby. Nejprve byly žákům ukázány podvodné zprávy, které se snaží získat přístupové údaje k účtům. Druhou polovinou besedy pak prostupovalo téma finanční gramotnosti. Deváťáci se tak dozvěděli, jaký je rozdíl mezi

spořením a investováním, setkali se s pojmy jako například dluhová past a objasnili si význam zkratky RPSN. Také zjistili, jaké jsou rozdíly mezi debetní a kreditní kartou. Nyní už navíc vědí, kam nejlépe soustředit své peníze, aby vznikala finanční jistota.

Nechyběl ani prostor pro dotazy. Pan bankéř zmínil svou spokojenost se zvědavostí žáků i jejich poznatky.

-propoj-

Slavnostní předávání plaket prof. Janského v Sedlčanech ocenilo dárcovství krve

SEDLČANY Ve středu 13. listopadu se v Kulturním domě Josefa Suka uskutečnilo za účasti mnoha vážných hostů a pravidelných dárců krve slavnostní předávání Janského plaket. Tato událost, která se na Sedlčansku konala poprvé, byla nejen oslavou každoročního dárcovství, ale i poděkováním těm, kteří dlouhodobě přispívají k záchraně lidských životů.

Ocenění prof. Janského získalo celkem 15 jednotlivců za jejich dlouhodobé a pravidelné dárcovství krve. Zlaté plakety byly uděleny těm, kteří darovali krev čtyřicetkrát, stříbrné plakety dostali dárči s dvacíti odběry a bronzové plakety byly uděleny za deset odběrů.

„Je pro mě velká čest, že mohu přivítat takové množství oddaných

dárců, kteří bez očekávání jakékoli odměny darují to nejcennější, co mohou – svou krev,“ řekl mimo jiné starosta města Sedlčany, Ivan Janeček, který měl úvodní slovo a poděkoval všem přítomným za jejich aktivní účast na tomto obdivuhodném činu.

Předávání ocenění proběhlo na základě impulsu od ředitelky Oblastního spolku Českého červeného kříže (ČČK) Příbram, paní Simony Pospíšilové, která pomohla s organizací a umožnila skupině ČČK Sedlčany ocenit místní dárci krve v Sedlčanech. Moderování akce a předávání plaket se zhostila jednatelka ČČK Sedlčany, Lenka Tomešová. Pomocnou ruku podaly také členky místní skupiny ČČK, Jana Trmalová a Jana Sůvová. Akce byla podpořena městem Sedlčany a s or-

ganizací velmi pomohla také Lída Farová, manažerka prevence kriminality a protidrogové prevence. „Dár-

covství krve je jeden z nejkrásnějších a nesobeckých činů, které můžeme vykonat. Proto jsme rádi, že tato tradice bude pokračovat i v dalších letech,“ řekla Farová.

Součástí slavnostního večera bylo také hudební vystoupení flétnového souboru Základní umělecké školy Sedlčany pod vedením pana učitele Roberta Pošváře, které přispělo k příjemné atmosféře celé akce.

„Pevně věříme, že se tato akce stane pravidelnou součástí kulturního a společenského života na Sedlčansku a bude i nadále připomínat důležitost dárcovství krve. Všem oceněným, stejně jako těm, kteří se chystají darovat krev v budoucnu, patří obrovský dík za jejich ochotu pomoci tam, kde je to potřeba,“ řekla na závěr Lenka Tomešová. **-red-**

Svobodu je potřeba si stále připomínat, zaznělo u kašny na vzpomínkové akci

Dokončení ze strany 1

v podání žáků školy, mimo jiné řekla: „Máme pětadvacet let od sametové revoluce, a myslím si, že je stále potřebné připomínat si svobodu a čas, v němž můžeme konat to, co chceme. Víme, jaká je situace, a že naše základní umělecká škola a my, pedagogové můžeme ovlivňovat naši nejmladší generaci. Připravili jsme pro vás výstavu kolem kašny na téma Svoboda a demokracie. Když jsem se děti ptala, co pro ně znamená svoboda, odpovídaly například, že si mohou zvolit na který z kroužků mohou chodit, že mohou učitelům svobodně říct, co si myslí, nebo že si svobodně mohou zvolit mezi obory.“

Svoboda není samozřejmostí

Výstavu kolem kašny doplnili také žáci 2. ZŠ Propojení a přispěli i školáci z Petrovic. Ještě než si účastníci mítinku začali prohlížet vystavené práce a než se zaposlouchali do písniček kapely Třetí slunce, promluvil k nim starosta Sedlčan. „Od 17. listopadu 1989 uplynulo třicet pět let, a tak dlouhou éru svobody ve dvacátém století naši předci nezažili,“ řekl Ivan Janeček. „Za těch pětadvacet let jsme ušli ohromný kus cesty do civilizovaného světa. Mladá generace není zatížena předsudky, umí a chce více využívat výhod svobodného světa. Máme všechny předpoklady být spokojeni, přesto se 17. listopad a hodnoty s ním spojené po pětadvaceti letech opět zpochybňují. Počáteční spontánnost vystřídal rozčarování, nespokojenost, otrávenost z politiky a politikou. Pociť sounáležitosti a solidarity se někam vytratil, hodnoty

jsou relativizovány. Autentické vzpomínky na éru komunismu rychle vyprchávají a je pravděpodobné a přirozené, že vyprchávat budou stále rychleji. Dnešní mladá generace vyrostla ve svobodné zemi a svobodu bere jako něco samozřejmého, přirozeného a daného. Život bez svobody je pro ni nepředstavitelný. Tato svoboda není samozřejmostí, ačkoliv jsme si už

bování. A hlavně nespolehejme na to, že se něco změní samo od sebe.“

Živo bylo na náměstí i v muzeu

Po celou dobu programu na náměstí lidé zapalovali svíčky na kašně a poté, co zazněla státní hymna, mnozí z nich přecházeli do muzea, kde se mohli podívat na výstavu fotografií z událostí

Při příležitosti pětadvacítiho výročí listopadových událostí lidé na náměstí zapalovali svíčky.

v rámci naší každodennosti odvysílili ji vnímat jako dar, který by ale měl být spojen s určitou zodpovědností a pokorou. Musíme se o něj starat, vážit si ho a pečovat o něj. Musíme se občanský angažovat, nepodléhat zjednodušením, nemlčet k nepravostem a nebýt neteční vůči náznakům omezování svobody a demokracie. Kritika samotná ovšem nestačí. Nenechme se otrávit blbou náladou, jak říkal Václav Havel. Začneme u sebe, pracujeme na sobě, na svém bezprostředním okolí, aktivně se zúčastňujeme věcí veřejných, naslouchejme druhým a nebudme pasivní. Budme hrdí na svůj domov, na svoje město a pracujeme na jeho zvele-

vení. Sedlčanech před pětadvaceti lety, na dokumentární filmy z té doby, a rovněž mohli být účastníky štafetového čtení. A také mohli za doprovodu živé hudby, připomínající tvorbu Karla Kryla a dalších, za minulé doby zakázaných autorů, ochutnat extra chmelený svatomartinský ležák. Podáván byl jeden šnyt, a to není ani půllitr, ale ani malé pivo. Je to prý míra pouze přibližná. Na náměstí měli svůj stánek také studenti SOU Sedlčany, kteří připravili pochutiny připravované na ulici, typické pro předlistopadovou dobu. Jednalo se o sekanou v housce nebo párek v rohlíku, a také o laškonku a štafetu.

David Myslikovjan

Sedm dárců věnovalo na zvony celkem sedmdesát tisíc korun

Dokončení ze strany 1

„Dva z nich jsou z roku 1968 a nesou jména Martin a František Bučil. Posledním je zvon Štěpán, který věnoval právě děkan Luža a byl odlit v roce 1977. Zvony byly ovládány elektromechanickým zařízením, které nemělo odpovídající kvalitu a po padesáti letech má již odslouženo. Z toho důvodu hlas všech čtyř zvonů před několika lety umrl.“

Sedlčanská farnost se potřebné opravě věnuje a postupně zvony opět zprovozuje. Od minulého roku tak mohou lidé v Sedlčanech znovu slyšet hlas zvonu František Bučil, který se jmenuje po oblíbeném sedlčanském děkanovi. Rozeznává se pravidelně každý den v poledne a o šesté hodině večerní.

Na opravu potřebnou pro další zvony se nyní sbírají finance. Známé jsou zejména Sedlčanské oplatky, jejichž prodej k tomuto účelu již vynesl přes třicet tisíc korun. Necelými devíti tisíci přispěli letos 28. září také návštěvníci přednášky o sedlčanských zvonech a hodinách, která se konala v místním komunitním centru. Další částky věnovali dárci přímo na účet farnosti nebo je předali osobně některému z místních duchovních. Přispělo i město Sedlčany. Dar padesáti tisíc korun schválilo zastu-

pitelstvo města dne 7. října.

„Dlouhé mlčení zvonů přivedlo nyní na podzim několik místních obyvatel k myšlence složit se na zprovoznění zvonu Štěpán,“ připomněl Tomáš Zouzal. „Vedla je k tomu vzpomínka na děkana Štěpána Lužu, kterého zde ještě řada lidí pamatuje. (zemřel v roce 1985 - pozn. redakce). Dárci ze sedmi rodin proto tento týden složili celkem sedmdesát tisíc korun a předali je sedlčanskému faráři k příslušné opravě. Pokud nějaké peníze zbydou, použijí se pro zbývající zvony.“

Jména dárců redakce na základě jejich přání nezveřejňuje. Lze však prozradit, že se jednalo o muže i ženy ve věku mezi třiceti a sedmdesáti lety, a to z různých skupin obyvatel od zastupitelů a doktorů přes řemeslníky až po důchodce.

Veškeré náklady na opravy, které zahrnují výměnu mechanismů a další práce, pravděpodobně přesáhnou čtvrt milionu korun. Kdo by si přál připojit se k dárcům a libovolnou částkou přispět, může svůj dar předat faráři P. Lukáši Okurkovi nebo jej zaslat na účet farnosti č. 3858268319/0800 s poznámkou Dar na zvony. Potvrzení o daru, využitelné například pro účetnictví, vydává farář na vyžádání.

David Myslikovjan

KRÁSNA HORA NAD VLTAVOU V neděli uspořádali sokolové tradiční drakiádu. Přesto, že byla zima a dvě desítky dětí byly na celodenní akci v tělocvičně, vzduchem se tu prohánělo 11 draků nejrůznějších velikostí, barev i tvarů. -oth-

Kouzlo okamžiku v Obděnicích

Dokončení ze strany 1

budovy obcí a následně prohlídce, zde byl zjištěno pěkné množství knih. A nejednalo se jen o knihy teologické. Slovo dalo slovo a manželé Bambuškoví, kteří jsou členy zmíněného spolku, dodali navíc ještě knihy z pozůstalosti herečky Zdeny Hadrbolecové. Po velké práci a úsilí všech účastníků, včetně obce Petrovice, nastal v pondělí, kdy mnozí vítali svatého Martina, onen slavný den. V Obděnicích na faře otevřeli na svátek knihovnu. Mnohé kousky zde jsou skutečně originální. A v klasické knihovně je jen tak nenajdete. Některé vazby jsou skoro už i historické a každého milovníka čtení zde zaujme velmi zajímavá nabídka.

V kamny vytopené místnosti se ujal úvodního slova starosta Petrovic Pavel Kubíček. Promluvil o historii koupě fary i plánech, které v tu dobu zazněly, ohledně jejího využití. Vzpomněl na první rozhovory s místním občanem Vladimírem Krejčou i režisérem Miroslavem Bambuškem. Oba zmínění tenkrát navrhovali, aby se fara využila v kulturním životě. Kubíček přiznal, že mu to tehdy přišlo skoro nemožné. Tehdy totiž padly jako další návrhy z veřejného mínění co se starou budovou, například nápady jako byty, turistická ubytovna, restaurace a další. Uznal, že i on příliš nevěřil, že se zde společenský život tak neuvěřitelně rozjede. V té době si sám uměl v tomto místě představit spíše právě zmíněné byty. „Od té doby uplynul skoro rok a půl. Do Obděnic jezdí na faru známí a populární herci a herečky, místo již navštívil ministr kultury Martin Baxa, svou přednášku o vážné hudbě zde měl i Vladimír Franc. A další akce se stále plánují a je o ně zájem! Neskutečně se stalo skutečným. Dnes už se totiž nejezdí z Obděnic na divadlo do Prahy, ale obírá se.“ Vtipně glosoval Pavel Kubíček.

„Jsem velmi rád, že to, co tady probíhá, neuvěřitelně obohatilo, ale i probudilo spolkový život. V dnešní době vidím i jako velmi podstatné, jak došlo ke spojení místních i přespolních, kteří faru vyklízeli a probudili zase k životu. Prostě to tady neuvěřitelně funguje. A já si přeji jedině, aby to tady i nadále takhle skvěle pokračovalo!“

Slovo si poté převzala umělkyně Zuzana Bambu-

ky, všem dobře známého Franze Kafky. „Cesta domů, hle přesvědčivost vzduchu po bouři. Zjevují se mi mé zásluhy a zmaňají mě. Třebaže se přece nevzpírám. Pochoduji a mně tempo je tempem tohoto chodníku. Těto ulice, této čtvrti...“ Četla klidným hlasem známá herečka. Kdyby v tu chvíli spadl na zem špendlík, tak by byl slyšet. Kouzlo okamžiku si užívali všichni. Po dočtení stránky, pře-

na Bambušek Krejzková. „Děkuji, že přijela Viktorie Čermáková, Jana Lustigová a Petra Burianová. Byly kamarádkami Zdeničky Hadrbolecové a výrazně mi pomohly s přemístěním knih sem do knihovny. Děkuji i Láďovi Krejčovi, který s pomocí Michala Marouška dal knihovnu dohromady. A samozřejmě výrazně děkuji i všem ostatním, kteří přiložili ruku k dílu. Provoz nebude zatím pravidelně nastaven, vše je o domluvě, o zavolání.“

Padl i dotaz z veřejnosti. Petra Čiháka z Ohrady zajímalo, zda je možné nahlédnout do seznamu knih. Určitě ano, hned jak bude seznam digitalizován. Dočkal se kladné odpovědi. A poté již bouchlo šampaňské a přítomní připili na knihovnu, faru, ale i lidi, kteří vše iniciovali. Nechybělo ani sladké občerstvení. Jak zaznělo, herečka Zdena Hadrbolecová, po které knihovna získala mnoho titulů, byla velkou milovnicí zákusků. Proto ani zde nemohla krabice se sladkým pohoštěním chybět. To mělo skoro větší úspěch, než zmíněné šampaňské. Což bylo úsměvné.

Idea nejen teologické knihovny v Obděnicích, přístupné veřejnosti se stala realitou, obohacená o pozůstalost z knihovny Zdeny Hadrbolecové, dary nakladatelství Baobab i další přírůstky je k dispozici svým čtenářům a badatelům. Knihovna vznikla i za podpory NADACE VIA. O její provoz se bude zatím po předchozí telefonické domluvě starat hlavně Jitka Vanišová.

Následovalo posvěcení zrekonstruovaného kříže na obděnické návsi knězem a teologem Benediktem Mohelníkem. Nápad, aby se kříž opravil, přišel od režiséra Miroslava Bambuška.

Když se v šest hodin večer ozval zvon na Obděnickém kostele, náves před hospodou už byla zaplněná převážně místními lidmi. Úvod slavnostní

chvíle zpříjemnilo vystoupení pěveckého smíšeného spolku Zábój. Poté si vzal slovo petrovický starosta Kubíček, který všem poděkoval. Promluvil i iniciátor opravy kříže Miroslav Bambušek. Následovalo posvěcení zrekonstruovaného kříže na obděnické návsi knězem a teologem Benediktem Mohelníkem. „V kříži nacházíme útěchu, pomoc. Kaple, kříže, kostely modelují naši českou krajinu duchovním způsobem a připomínají nám všem co je v životě důležité.“ Připomněl, jak je důležitá pomoc mezi bližními a po svěcení kříže následovala společná modlitba.

Poslední u kříže promluvil senátor Petr Štěpánek. „Dnes si mimo jiné připomínáme i den veteránů, pojďme si říct i vazbu s tímto křížem. Tento kříž stojí i u bývalé obecné školy, vítal žáky vždy, když šli do školy a připomenul jim, že jsme křesťanskou zemí. Bohužel ale toto místo bylo i místem, kde vojáci nastupovali na první světovou válku. Právě zde se loučili se svými rodinami. Toto místo bylo spojené i se smutkem. Dnes, na den válečných veteránů jsem rád, že znovu dáváme v život a vzpomínáme tento kříž. Jsem rád, že se znovu vrací do této podoby, v jaké si to představovali naši předkové, když to tady budovali. Tenkrát to pro ně rozhodně nebylo lehké, protože prostředků měli málo. Jsem rád, že se vracíme k tradicím našeho vlastenectví a češství. Děkuji za nápad i realizaci všem, kteří se na opravě a obnově kříže podíleli.“ Zakončil senátor Petr Štěpánek jako poslední vystupující svou řeč.

Hodiny pokročily k sedmé večerní. Začínal další bod nabitého pondělního večera v Obděnicích. Scénický dokument o hledání síly a radosti i v naprosté beznaději, nesoucí název Obděnický farář Ladislav Albert Hlad v projektu Miroslava Bambuška, kde hrají Igor Chmela, Jakub

Opravený kříž u bývalé školy na návsi, v současné době hospody posvětil Benedikt Tomáš Mohelník.

šek Krejzková. Ta po přivítání hostů zmínila, že jsou otevření i dalším návrhům a nebrání se případné inspiraci. Pozvala do knihovny hned několik přítomných herců a hereček, aby každý z nich přečetl krátký úryvek z připravené knihy. Pro doplnění atmosféry, se celá místnost zhasla a svítila jen malá lampa u stolu, u kterého se předčítalo. Atmosféra v tu chvíli byla přímo pohádková.

První ke starému stolu usedla Petra Lustigová. Četla úryvek z knihy Povíd-

vzala slovo u knihy, a to doslova kouzelné a zároveň velmi staré, Viktorie Čermáková. Citovala, jak provést trik s kapesníkem a prstýnkem, podle starého návodu. Kouzlo k pobavení všech i předvedla. Pomyslnou čtecí štafetu převzali i páni herci. Saša Rašilov, Igor Chmela a Jakub Gottwald. Ti knihovnu obohatili i darováním různých knižních titulů.

Po milé čtecí vložce si vzala opět slovo jedna z hlavních iniciátorek otevření knihovny Zuzana

Gottwald a Saša Rašilov, měl opětovně naprosto vyprodáno. Fara, kde scénický dokument můžete zažít na vlastní kůži, byla plná do posledního místečka. A zájem je dle reakcí veřejnosti stále enormní. Tvůrci již nyní slibují přidání termínů na jaro 2025.

Scénický dokument režiséra Bambuška vytvořil zřetelný obraz života a odkazu tajného biskupa Ladislava Alberta Hlada, dlouholetého vězně komunistického režimu a nezlomného kněze, jenž za všech okolností sloužil druhým svou věrností, obětí a svědectvím. Scénický dokument se zabývá jeho působením v obci Obděnice v letech 1934-1950 a dále sleduje jeho životní dráhu přes komunistickou perzekuci až do smrti v roce 1979. Klade důraz na občanskou a kněžskou statečnost a angažovanost, protože ho vnímáme jako světlý vzor pro naši přítomnost a budoucnost. „Cílem projektu je oživit vzpomínku na velmi inspirativní duchovní osobnost, která vymizela z paměti lidí. Vymizela, byla zahozena a zapomenuta a tím bylo splněno přání komunistického

režimu a dravý porevoluční kapitalismus na tuto orientaci směle navázal. Tento stav je podle nás neúnosný a působí devastálně na společnost, a proto si klademe za cíl probudit jeho odkaz a také jeho faru.“ Dodává k dokumentu Bambušek.

Atmosféru krom poutavého příběhu a perfektního výkonu herců na místě doplnil smíšený pěvecký sbor Záboj Sedlčany, který dirigovala Vladimíra Severová za hudebního doprovodu Martina Severy. Záboj vítal příchozí návštěvníky v dobových kostýmech a celou dobu byl v podstatě v místnosti přítomen. Hudba Vladimíra Franze, která scénický dokument dokresluje, byla místy krásná a místy až mrazivá.

Po kulturním zážitku, který mnozí možná ještě dnes vstřebávají díky jeho síle, následovala otevřená debata na sále Obděnické hospody. Vedl ji zkušený Petr Vizina. Český novinář a hudebník. Účastnila se i historička a badatelka, zkoumající fenomén skryté církve a tajných svěcení, dějiny kanonického práva, pronásledování křesťanů v době nacismu a komunismu, Eva Vybíralová. Ta

hned v úvodu komentovala scénický dokument těmito slovy. „Tento formát představení jsem nikdy neviděla a velmi na mne zapůsobil. Co se týče biskupa Hlada, vím z historických pramenů, že to byl člověk velmi laskavý a lidmi oblíbený. Přitom dokázal občas i rázně kázat, což obyvatelům nevadilo a přijímali jeho kázání s pochopením.“ Pozvání přijal i pamětník Vladimír Roškot. Pamětník pamatuje Hlada z dětství. Vzpomněl, jaký byl oblíbený farář osobnost. „Miloval zpěv, když přišel na návštěvu, tak se muselo zpívat. Rád si povídal s lidmi. Na mších občas zmínil sousedy, kteří se nechovali slušně, nebo měli nějaký prohřešek, aniž by je jmenoval. V jeho kázání se každý poznal. Jako malý kluk jsem si na něj i hrál, vzpomněl Vladimír Roškot. Měl ráznou rychlou chůzi a rád chodil přírodou. Když někoho potkal, hned se s ním na kus řeči zastavil. Kde mohl, tam pomáhal.“ Ukončil vzpomínání Vladimír Roškot. Debaty se dále účastnil kněz Benedikt Mohelník a režisér Miroslav Bambušek.

Jana Motrincová

Výlov nedopadl podle očekávání

PŘEDBOŘICE Výlov rybníka Draha v Předbořicích se konal v sobotu 16. listopadu dopoledne.

Bohužel nedopadl tak, jak by si hasiči, výlov každoročně pořádající, představovali. Ryb, oproti jiným rokům, bylo vyloveno výrazně méně. Dle domněnky místních zde

evidentně lovila vydra. Přece se ale podařilo nějaké ryby slovit. Šlo hlavně o amury a kapry, kteří se hned na místě prodávali. Kdo si přijel rybu koupit, mohl ještě využít připravené občerstvení. K chuti jistě všem přišel i nad ohněm opečený špekáček.

Jana Motrincová

Rybník Draha v Předbořicích letos vydal výrazně méně ryb, nejspíše zde lovila vydra nebo jiný výtečník.

Ve čtvrtek 21. listopadu by se dožila 100 let paní
Marie Bulanová
ze Sedlčan.
Vzpomíná dcera s rodinou.

● **Koupím les, pole nebo chalupu.** Platím hotově. Tel.: 730 529 545. **164/24**

● **Koupím do své sbírky vojenské věci** jako helmy, sochy, uniformy, dýky, šavle, vyznamenání, odznaky, maskovací oblečení, celty, sumky, pouzdra na zbraně, plynové masky, čepice, výstroj, opasky, přezky, vzduchovky, atd... Nebojte se nabídnout cokoliv i špinavé

Prodám palivové dřevo měkké 800 Kč/prms a tvrdé 1 800 Kč/prms nařezané a naštipané.
Dovoz zdarma. Tel.: 730 529 545

či jinak poškozené. Tel.: 703 140 600 nebo e-mail: 1944@seznam.cz. **165/24**

● **Pronajmu byt 2+1 v Petrovčicích u Sedlčan.** Tel.: 603 215 557. **166/24**

ZEOS s. r. o. Sedlec-Prčice Tel.: 723 279 026 (do 15 hod.)

provede práce na zakázku i s montáží

- opravy všech motorových vozidel, traktorů, zemědělských strojů, prodej náhradních dílů
- zámečnické a kovářské práce (mříže, kování, schody)
- svářečské práce v ochranné atmosféře, řezání plazmou
- prodej technických plynů, Linde technoplyn a propan butanu
- prodej motorových, převodových a hydraulických olejů
- výroba přístřešků, markýz – polykarbonát

PLOŠNÁ INZERCE od 14 Kč vč. DPH/cm²
Tel.: 774 414 225, E-mail: reklama@sedlcansky-kraj.cz

NÁBYTEK KUNC
bytu dodá nový punc

Bolí vás záda? Hledáte ideální matraci?
Srdečně vás zveme na měření vhodnosti matrací
dekou X-SENZOR v prodejně

Nábytek Kunc v Sedlčanech dne 21. 11. 2024

Měření matrací se nezavazujete k žádné objednávce a je zcela zdarma.

21. 11. – SLEVA až 20 % na matrace Materasso

21.-22. 11. – SLEVA 10 % na kompletní sortiment

Sleva se nevztahuje na akční a zlevněné zboží

Současně bude probíhat ochutnávka vín
21. 11. 2024 od 14 hodin

na prodejně NÁBYTEK KUNC v Sedlčanech

V den akce lze zakoupit vína se slevou
10 % z běžných cen

Strojírenská 859, Sedlčany tel.: 739 026 969 sedlcany@nabytekkunc.cz

www.nabytekkunc.cz

Na cvičišti SS (2)

Kolaborace znamená český spolupráce a v myslí se nám to slovo pojí zejména s 2. světovou válkou. Za kolaboranty považujeme ty, kdo nějakým způsobem „spolupracovali s Němci“. Máme k nim řadit také Čechy, kteří pracovali pro zločineckou organizaci SS? Na Sedlčansku bylo takových lidí několik tisíc.

Pro lepší pochopení souvislostí začneme v roce 1945. Když válka skončila, nezavládla Československem jen radost z míru, ale i výčitky a snaha s kolaboranty se vypořádat. Závažnější případy posuzovaly mimořádné lidové soudy a Sedlčansko v této záležitosti spadalo k soudu v Táboře. Méně závažné delikty řešily trestní nalézací komise a jedna z nich sídlila i v Sedlčanech. Dle slov Benešova deketu, který jejich vytvoření nařizoval, měly komise za úkol trestat ty, kdo nepřístojným chováním, urážejícím národní cítění českého nebo slovenského lidu, vzbudili veřejné pohoršení. Avšak které chování je přístojné, a které ne, co je to český lid a jak se uráží národní cítění, to už dekret neřikal.

Mezi lidmi panovalo napětí. Ten nebo ta se přátelili s Němci, nadbíhali jim, měli od nich výhody a teď by měli být potrestáni. Sedlčansko se navíc nacházelo ve specifické situaci, neboť polovina okresu se v letech 1943–1945 stala součástí vojenského prostoru SS. S tím souvisela i řada projednávaných kauz, ale kdyby měly sou-

dy a komise vyšetřovat každého, kdo tu pro SS pracoval, měly by co dělat ještě hluboko v padesátých letech. Takový postup samozřejmě nedával smysl. V první řadě bylo třeba obnovit poničenou krajinu a hospodářský život, nikoli stíhat někoho jen z toho důvodu, že bydlel a pracoval na cvičišti SS.

Proč se tu ale tolik Čechů stalo zaměstnanci SS? Za normálních okolností by došlo k víceméně úplnému vysídlení domácího obyvatelstva jako při vzniku jiných cvičišť. Ti lidé měli zkrátka

V Sedlčanech i okolí samozřejmě řemeslníci žili, takže převzít je do služeb byla nejjednodušší cesta, jak je sehnat. Leckterí z nich navíc uměli německy.

Zadruhé tu byl ještě další problém, a to zemědělství. Říše potřebovala mít protektorát co nejvíce soběstačný, aby se sem nemusely potraviny dovážet, nýbrž aby naopak poskytoval přebytky do Německa. Zabrat v něm přes čtyřicet tisíc hektarů a proměnit je ve vojenské cvičiště se s takovými záměry neslučovalo, a tak došlo ke kom-

nemovitosti, koně, dobytek a hospodářské stroje však museli stejně jako ti, kdo se vystěhovali.

Na cvičišti tak celkem zůstalo asi čtyřicet procent původního obyvatelstva, přičemž na Sedlčansku byl tento podíl vyšší – setrvala tu více než polovina lidí. Brzy ale zažívali různá nemilá překvapení. Často se stávalo, že je správa výcvikového prostoru z vojenských nebo hospodářských důvodů přesunula do jiné vesnice, takže doma beztak nezůstali. To se stalo třeba v Sestrovnici, Kňovicích, Prosenické Lho-

vicích, Lichovech, Dublovicích, Příčovech, Zberazi, Luhách a Štětkovících.

Méně často spravovali ve dvorech Němci – příslušníci SS, většinou tato místa, stejně jako šafářská, zastávali Češi. A tak jak se liší lidské povahy, lišili se i oni a jednotlivé SS-Hofy. Někde panovala větší přísnost, jinde menší. Někde se kradlo méně, jinde více... Právě čeští správci a šafáři pak nejednou po válce stáli před trestními nalézacími komisemi.

Nutno říci, že posuzovat míru kolaborace nebylo a není jednoduché. Když se spisy k jednotlivým případům probíráme, máme před sebou zpravidla stále se opakující obrázek: Někdo podal oznámení na člověka, který podle jeho názoru kolaboval, potažmo se nechoval „jako dobrý Čech“. K tomu patřívali svědectví nespokojených sousedů či podřízených. Obviněný pak při výslechu vysvětluje, v jak složité byl situaci a že se naopak snažil jiným Čechům pomáhat. Takové dobré skutky dokládají písemná potvrzení nebo výpovědi dotyčných, a nakonec komise se vše vyhodnocuje.

O různých případech ze Sedlčanska by se dalo napsat hodně, jmenovat obviněné a rozepsat jednotlivé případy. Bylo by to však poněkud zbytečné jítření vášni. Leckdy jde o známá jména, potomci těchto lidí žijí mezi námi a nemohou za činy svých předků. A i když byli mnozí zproštěni obžaloby, již samotné obvinění z kolaborace znamená i osmdesát let poté určité zneuctění celé rodiny.

Tomáš Zouzal
(pokračování příště)

Nucené odvedení krav ze statku Chomoutových v Minarticích

z výcvikového prostoru zmizet, v našem případě tomu ale bylo ze dvou důvodů jinak. Zaprvé tu útvary SS potřebovaly pracovní síly, které se jim budou starat o výstavbu a zázemí. Někdo tu musel pro vojáky stavět nebo předělávat budovy, od někoho potřebovali opravit boty, zašít prádlo, zasklít okna nebo vyrobit nábytek.

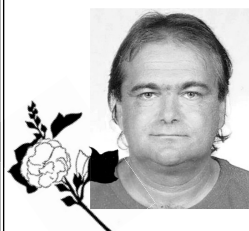
promisu: větší část polí se tu bude i nadále obdělávat. To byl počátek zdejších SS-Hofů, tj. hospodářských dvorů SS, a s tím souviselo i setrvání značného procenta obyvatel.

Jak vše vypadalo v praxi, je vidět třeba na příkladě Štětkovic. Tamní obyvatelé se dle vyhlášky měli vystěhovat na jaře 1944, v polovině roku 1943 ale přijela do vsi komise SS, která dala občanům na výběr a žádala rychlou odpověď. Kdo chce, může zůstat a bude pracovat pro SS. Ostatní se musí ze cvičiště odstěhovat již do 15. července. Překvapení obyvatelé se většinou rozhodli pro setrvání. Podobně se dělo i na jiných místech a mnozí volili možnost zůstat doma, ať se děje, co se děje. Odevzdat

tě a mnohde jinde. Pracovat pro SS také nebylo snadné, do SS-Hofů museli zaměstnanci docházet za každého počasí, někdy třeba i hodinu cesty a zde podléhali správci a šafářům.

SS-Hofy vznikly skoro v každé větší vesnici, kde to výcvik vojáků umožňoval, postupně ale docházelo ke stěhování, rušení nebo slučování některých. Stav se ustálil během roku 1944 a na Sedlčansku pak byly tyto dvory v Radíči, Chýnově, Křepenicích, Nalžo-

Chybíš nám Pavlíku,
chybíš nám všem,
těžce to neseme,
žeš nám tak náhle odešel.

V pátek 22. listopadu tomu bude 9 let co nás náhle a navždy opustil **Pavel Hrubý ml.** z Lovčic.

S bolestí v srdcích vzpomínají otec, bratr s rodinou, dcera Žanetka s Vojtou, Matyáškem a Emičkou a dcera Ivanka s přítelem Járou.

Život ve výcvikovém prostoru podrobně líčí autorova nová kniha Na cvičišti SS, která bude na Sedlčansku představena během prosince při autogramiádách v jednotlivých obcích, kde bude možné ji také za zvýhodněnou cenu zakoupit.

V Sedlčanech se tak stane 12. prosince od 18 hodin v Kulturním domě Josefa Suka.

Mezinárodní malířský seminář tentokrát v Sedlčanech

SEDLČANY Základní umělecká škola Sedlčany společně se spřátelenými městy Lüneburg a Wagrovec za finanč-

akce konala v novém termínu. Více nám o ní řekla její hlavní organizátorka, ředitelka sedlčanské ZUŠ. „Pol-

ročně malířský seminář pořádá naše škola.“

Studenti, kteří se účastnili ve čtvrtek vernisáže v kul-

Účastníci mezinárodního malířského semináře se sešli v kulturním domě na vernisáži.

ní podpory města Sedlčan, Sdružení obcí Sedlčanska a nadačního fondu Patronát Sedlčansko ve dnech 11.–15. listopadu pořádala mezinárodní malířský seminář. V jeho rámci se ve čtvrtek 14. listopadu ve společenském sále kulturního domu konala vernisáž.

Malířský seminář se měl v Sedlčanech konat již v září, ale z důvodu rozsáhlých povodní nemohli přijet výtvarníci z polského města Wagrovec, a tak se

ští, němečtí a naši studenti pracovali na kresbě, malbě, na různých detailech a také na betlému, uvedla Vladimíra Křenková a dodala: „Společně jsme navštívili Prahu, zahraniční studenti si prohlédli naši základní uměleckou školu, poslechli si studentský band a zúčastnili se vernisáže za přítomnosti zástupců města, učitelů naší ZUŠ a rodičů našich studentů. My jednou za rok jedeme do Německa, jednou za rok do Polska a rovněž jednou

turním domě, za touto částí malířského semináře udělali hudební tečku. Společně se byli podívat na koncert sedlčanského big bandu Blue Orchestra, který v divadelním sále slavil svoje dvacáté narozeniny.

David Myslikovjan

O pomyslnou vycházku do minulosti obce byl enormní zájem

KLUČENICE V sobotu 16. listopadu v podvečer se otevřely v Klučenické restauraci U Kostínek dveře všem příznivcům historie.

Konala se zde beseda o historii Klučenic, kterou připravil místostarosta obce Oldřich Žirovnický. „Nejprve bych vám chtěl velmi poděkovat za vaši dnešní účast a doufám, že vás zde nebudu nudit a zároveň, že vás zaujmou nejen informace, ale i obrazový materiál, který mám pro vás připrave-

ný. Vnímejte dnešní besedu jako menší chronologické ohlédnutí od hlubší po modernější historii naší obce. Zároveň chci poukázat, že téma historie se dá pojmut mnoha způsoby.“

Dále informoval místostarosta Žirovnický o průběhu besedy. Při putavém vyprávění přehledně shrnul hlubokou historii Klučenic. Přednášel o mohylách, první písemné zmínce, ale i nejstarších rodech a dalších zajíma-

vostech. Ten večer se probíralo opravdu hodně. Poté se chronologicky posunul do 20. století. Vysvětlil problematiku kartografie a s ní spojené mapování území Klučenic. Zároveň i vysvětlil, jak se čte v historických mapách. Vše doplnil nejen promítáním starých map, ale i dobových fotografií. Na některá místa i osoby na fotografiích si přítomní posluchači, povětšinou obyvatelé z Klučenic a okolí, i vzpomněli.

Vydařená pomyslná vycházka historickými Klučenicemi měla mimořádný úspěch i velkou návštěvnost. Přítomní po zhruba dvou hodinách odměnili Oldřicha Žirovnického dlouhým potleskem. Jak sám přednášející prozradil, již nyní chystá v příštím roce pokračování...

Sabina Motrincová

Beseda o historii Klučenic zaznamenala obrovský úspěch.

Stalo se před 30 lety (39)

REGION V této rubrice přinášíme malý průřez tím, o čem jsme psali v Sedlčanském kraji před třiceti lety. Dnes vybíráme z devětatřicátého čísla roku 1994.

Byly zveřejněny výsledky komunálních voleb. Do zastupitelstva města Sedlčany se dostalo 12 kandidátů ODS, 4 za Zemědělskou stranu, 3 za KSČM a po jednom kandidátovi z KDU-ČSL, SPR-RSČ a Sdružení důchodců ČR. Nejvíce hlasů získal dosavadní starosta Jiří Burian. Nejvyšší volební účast na Sedlčansku měly Osečany s 89,85 %, nejnižší pak Kosova Hora s 67,09 %.

Dne 15. listopadu 1994 získaly Sedlčany zajímavý primát. Byla zde naměřena nejvyšší maximální denní teplota na území celé republiky, a to 18,5° C.

V souvislosti s výstavbou plynovodu směřujícího z jižních Čech do Prahy, začala jednání mezi zástupci Středočeské plynárenské a.s. a představiteli některých měst a obcí Středního Povltaví o zavedení zemního plynu. Na Sedlčansku se tato možnost kromě samotných Sedlčan otvírala například i pro obyvatele Sedlce-Príce, Kosovy Hory, Krásné Hory, Vysokého Chlumce nebo Kamýka nad Vltavou.

Šedomodrá žula těžená ve Vápenici neměla o zákazníky nouzi. Neputovala pouze do nejrůznějších koutů Čech, ale i za jejich hranice – například do Německa a Polska. Hrubá kamenická výroba zde měsíčně průměrně obnášela 100 metrů krychlových stavebního kamene na dlažební kostky, krajníky, obrubníky, mezníky... a okolo 70 metrů krychlových tzv. bloků, větších kusů kamene, a to až o průměru 4 metry, ze kterých se vyráběly například pomníčky nebo obklady.

V katastru obce Kňovice se nacházelo celkem sedm rybníků, na kterých se přemnožily labutě. V obci se těmto chráněným ptákům tak dobře dařilo, že každoročně vychovali v průměru pět mláďat. S podzimem, kdy se jejich rodné rybníky vypouštějí, začínají labutě poletovat mezi jednotlivými vodními plochami, přičemž občas narazí do elektrického vedení. Špatnému letci se většinou nic nestane, ale drátům ano. Tímto způsobem se labutím v Kňovicích podařilo několikrát vypnout proud.

Ze zahrady u sedlčanské restaurace Na Nádraží od cizil neznámý pachatel dvě ovce.

-mk-

WANTED

Ve vánočním speciálu Sedlčanského kraje naleznete zajímavé příběhy lidí z regionu. Pokud sami znáte někoho, o kom bychom také měli napsat, dejte nám vědět.

Tel.: 774 414 225

E-mail: tisk@sedlcansky-kraj.cz

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Sedlčany – kult. dům

21. 11. The Cello Boys
originální hudební show;
19:00

23. 11. 10. ples Fitness Sedlčany
k poslechu a tanci hraje
kapela Ešner band, dress
code cabaret; 20:00

27. 11. Orchestr Karla Vlacha
koncert slavného big bandu
k oslavě 70. výročí od zalo-
žení KDJS, zpěvák Václav
Noid Bárta; 19:30

■ Sedlčany – Pohoda club
22. 11. Legendary Funky Night
vystoupí Goldstar/DJ
Czech, Badda, KWT; 21:00
23. 11. Oldies party
hraje DJ Sláva Bloch; 21:00
29. 11. Elektrick Mann a Vojaano
koncert rapu a punku, jako
host Evil Kybl a Matro-
fukrz; 20:00

■ Nechvalice – Nechvalic-
ká hospoda
23. 11. Parkán & Fantom
rocková zábava s kapelou
Parkán a Fantom; 20:00

■ Prosenická Lhota – sál
Pohostinství
23. 11. Myslivecká zábava
k tanci a poslechu hraje
kapela Repete; 20:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – kostel sv. Mikuláše
24. 11. Slavnostní mše a koncert
mons. Karel Herbst, hrají
a zpívají Markéta Fassati,
Vladimír Čedík a Jiří Ko-
pečný; 10:00

■ Sedlčany – Beseda bar
30. 11. Předadventní Tortilla
koncert kapely Tortilla
s novými písničkami; 20:30

■ Kamýk nad Vltavou – kostel Narození Panny Marie
1. 12. CantaVera
koncert smíšeného pěvec-
kého sboru; 16:00

VÝSTAVY

■ Petrovice – vestibul
zámku

Pochod Krajem kamenů
výstava Klubu českých tu-
ristů k 50. výročí pochodu
Krajem kamenů

■ Sedlčany – kult. dům
**Svět skutečný a v promě-
nách**
výstava sedlčanského
výtvarníka Stanislava
Kadlece; do 21. 11.

70. výročí založení KDJS
výstava připomínající 70 let
fungování KDJS; od 25. 11.

■ Dublovice – pohostin-
ství Na Nový
**23., 24. 11. Vánoční
výstava**
tradiční prodejní vánoční
výstava dekorací, svíček,
květin a dalších; 14:00–
17:00

■ Kosova Hora – kabiny
u hřiště
**23. 11. Vánoční prodejní
výstava**
13:00–16:30

■ Vysoký Chlumeč – bu-
dova úřadu
**29. 11.–1. 12. Tradiční
vánoční výstava**
prodejní výstava vánočních
dekorací a produktů; 29. 11.
13:00–18:00, 30. 11. 10:00–
17:00, 1. 12. 10:00–15:00

■ Sedlčany – 1. ZŠ
**30. 11. Výstava modelů:
Memoriál gen. Mareše**
výstavu modelů pořádá
Model klub Sedlčany;
10:00–14:00

■ Sedlčany – muzeum
Sanctus Benedictus
výstava fotografií středo-
věké architektury ve sklep-
ním prostoru
**100 let skautingu
na Sedlčansku**
výstava kronik, fotografií
a dobových předmětů;
do 24. 11.

■ Sedlčany – knihovna
Rozstříhej a sešij!
výstava členek Patchworko-
vého klubu; do 4. 12.
Na hrázi poezie
výstava poezie na chodbě
v rámci 26. ročníku festiva-
lu Den poezie; do 23. 11.

■ Votice – klášter
Evropské Vánoce
výstava věnovaná vánoč-
ním tradicím a zvykům, vý-

stava betlémů ze soukromé
sbírky; 2.–30.12.

PŘEDNÁŠKY

■ Kamýk nad Vltavou –
Komunitní centrum
20. 11. Jak nás svět klame
přednáška Hanky Synkové
ohledně otázek zdraví; 17:00

■ Sedlčany – knihovna
**20. 11. Jak přežít v nestá-
bilním světě**
beseda s Nadou Johaniso-
vou ze Sedlčanska udržitel-
ně; 18:00

**22. 11. Nárůst populismu
a autoritářských tenden-
cí v Evropě – nedávný
případ Polsko**
přednáška dlouholetého
diplomata a velvyslance,
překladatele a publicisty
Petra Janyšky; 17:00

**26. 11. Václav Čilek: Co
se děje se světem?**
přednáška známého
českého geologa, spisova-
tele a popularizátora vědy
Václava Čilka; 18:00

DIVADLO

■ Petrovice – Obecní dům
**23., 24. 11. Líný Kuba,
holé neštěstí**
veselou pohádku uvádí
Spolek divadelních ochotní-
ků Petrovice; 17:00

■ Sedlčany – kult. dům
25. 11. Veselé Velikonoce
slavná francouzská kome-
die, hraje M. Hofmann, M.
Badinková, E. Hanušová,
A. J. Daňhelová a další; 19:00

**3. 12. Všechny báječné
věci**
dojemnou a vtipnou hru
Duncana Macmillana hraje
Daniel Krejčík; 19:30
**4. 12. Vánoční pohád-
ková show**
vystoupení členů Studia Dvoj-
ka Sedlčany; 16:00, 18:00

KINO

■ Votice
20. 11. Pyšná princezna
animovaná rodinná pohád-
ka; 17:00

21. 11. Janžurka
česko-slovenský dokument;
20:00

28. 11. Radost na dosah
česká romantická komedie;
20:00

4. 12. Odvážná Vaiana 2
animovaný rodinný film;
17:00

■ Sedlčany
23. 11. Filmová školka
československý film Páni
kluci, americký příběh
Petra Pana ve filmu Hook;
15:00 a 18:00
24. 11. Filmová školka
pohádka Kamarádi z Papu-
chalkovy skály; 15:00
28. 11. Můj ranní smích
filmový klub, srbský film;
20:00
**29. 11. Vincent musí
zemřít**
horor, komedie; 20:00
30. 11. Radost na dosah
česká romantická komedie;
20:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion
20. 11. Pohárové utkání
Ševci Nový Knín – HC Mili-
čín; 18:30
Rybníkáři – HC Votice; 20:25
**24. 11., 1. 12. Veřejné
bruslení**
14:00–16:00

■ Sedlčany – vlakové
nádrazí
**23. 11. Tiché údolí – Roz-
tocký háj**
turistický pochod, trasa
z Podhoří do Únětic cca
12 km; 6:25

■ Zvírotice
**24. 11. Procházka kolem
Vltavy**
podzimní procházka cca
11,5 km, pořádá Sportovní
klub DA-BA; 9:00

■ Kamýk nad Vltavou –
Komunitní centrum
**4. 12. Líné cviky, přesto
účinné**
naučení účinných cviků
s Hankou Synkovou; 17:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – Premko bar
21., 28. 11. Na kvíz
vědomostní týmová hra;
18:00

■ Sedlčany – knihovna
22. 11. Na hrázi to bublá
poetický občasník s klubem
Literární prádelna, součást
festivalu Den poezie; 15:00
25. 11. Hotel pro zvířátka
výtvarná dílna pro nejmen-

ší; 10:00

29. 11. Píšu, píšeš, píšeme
odpolední program pro
mladé budoucí autory
navštěvující 1. stupeň ZŠ;
13:00

29. 11. Pohádková babička
četba z knihy Eduarda
Petišky, navazuje Dárková
výtvarná dílna; 15:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – č.p. 7, vedle květi-
nářství
22.–24. 11. Vánoční dvůr
řemeslné a dárkové výrob-
ky, vánoční dekorace, pose-
zení a vánoční atmosféra;
9:00, 22. 11. od 16:00

■ Sedlčany – hvězdárna
**22., 23., 29., 30. 11. Pozo-
rovací program**
18:00–21:00

■ Obděnice – fara
22. 11. Swap a workshop
adventních dekorací
s Evou Brožovou
výměna a výroba advent-
ních ozdob; 18:00

■ Staré Mitořovice – Mlýn
Mitořovice
23. 11. Výlov rybníka
výlov rybníka, rybí specia-
lity; 8:00

■ Sedlčany – nám. T. G. M.
23. 11. Farmářské trhy
doprovodný program, živá
hudba; 8:00
**30. 11. Rozsvícení vánoč-
ního stromu a zahájení
adventu v Sedlčanech**
pokus o rekord nejvíce lidí
s ručně vyrobeným dárkem,
adventní průvod, kapela
Třetí slunce a další; 15:00

■ Vysoký Chlumeč –
knihovna
**23. 11. Anglické čtení
a strašidelné výtvarné
malování**
9:00

■ Sedlec-Prčice – ZŠ
**23. 11. Deskoherní odpo-
ledne**
odpoledne plné deskových
her pro rodiče s dětmi od 5
let; 14:00

■ Sedlec-Prčice – zahrada
ZUŠ, týpí
23. 11. Den poezie
komorní čtení, hudebně-
poetické pásmo, stínové
instalace žáků ZUŠ; 17:00

■ Kamýk nad Vltavou – Komunitní centrum
27. 11. Křest a autogramiáda knihy Vladimíra Šišky

knihu Slapy a Kamýk krajinou vody, kamene a zlata slavnostně pokřtí Petr Halada a Otomar Dvořák; 17:30

■ Petrovice – ZŠ
29. 11. Vánoční jarmark ZŠ a MŠ Petrovice

■ Sedlčany – muzeum
29., 30. 11. Netradiční Vánoce v muzeu
předváděcí dny řemesel spojené s vánočním prodejem; 9:00

■ Sedlčany – dvůr 1. ZŠ
29. 11. Vánoční jarmark
prodej výrobků žáků, zpívání koled, předvánoční atmosféra; 15:00

■ Votice – náměstí
29. 11. Rozsvícení vánočního stromu
vystoupí žáci ZŠ a ZUŠ, Majda Čejková a Prskavka, zpěvák Vlasta Horváth, vánoční trhy; 15:00

■ Kosova Hora – ZŠ
29. 11. Vánoční jarmark
prodej vánočních a dalších výrobků; 16:00

■ Křečovice – Obecní místnost
29. 11. Vánoční jarmark
pořádá ZŠ a MŠ Křečovice; 16:00

■ Sedlec-Prčice – náměstí 7. května
29. 11. Rozsvícení vánočního stromu v Sedlci
vystoupení žáků, instalace keramického betlému, poselství starostky města, adventní světlo; 17:00

■ Štětkovice – před OÚ
29. 11. Rozsvícení vánočního stromu
vystoupí Míša Fedorková a Miloš Jelen, kapela Relax, zaručený sníh, prodej adventního zboží, vánoční pohádka a další; 17:00

■ Křečovice – náves
29. 11. Rozsvícení vánočního stromu
18:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – náměstí
29. 11. Zahájení adventu a rozsvícení vánočního stromu
od 17:00 adventní besídka ZŠ a MŠ v kostele, zpívání koled; 18:00

■ Klučenice
30. 11. Rozsvícení vánočního stromu
16:30

■ Hrachov – hospůdka U Lípy
30. 11. Rozsvícení vánočního stromu
16:00

■ Počepice – náves
30. 11. Rozsvícení vánočního stromu
vystoupení dětí ZŠ, zpívání koled se skupinou Repete; 16:00

■ Sedlec-Prčice – Vítkovo náměstí
30. 11. Rozsvícení vánočního stromu v Prčici
vystoupení žáků, poselství starostky města, adventní světlo; 16:30

■ Štětkovice – kaple sv. Antonína
30. 11. Adventní mše svatá
kněz P. Lukáš Okurka, požehnání adventním věncům; 18:00

■ Vysoký Chlumeč – před budovou úřadu
1. 12. Rozsvícení vánočního stromu
vystoupení žáků ZŠ Vysoký Chlumeč, zahraje kapela Repete, zpívání koled; 15:30

■ Kosova Hora – náměstí
1. 12. Slavnostní rozsvícení vánočního stromu
16:30

■ Kamýk nad Vltavou – před OÚ
1. 12. Rozsvícení vánočního stromu
17:00

■ Petrovice – náměstí
1. 12. Rozsvícení vánočního stromu
vystoupení dětí, hudba Brass band Jana Mandovce; 17:00

■ Prosenická Lhota – u MŠ
1. 12. Rozsvícení vánočního stromu
vystoupení dětí MŠ, flétnového a pěveckého souboru; 17:00

■ Votice – knihovna
3. 12. Adventní tvoření
kurz výroby drátovaných ozdob s Andreou Košanovou; 17:00

ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
otevřeno o víkendech a svátcích; 9:00–18:00

Podrobnosti k událostem najdete na redakčních stránkách www.sedlcansky-kraj.cz, o zveřejnění své akce můžete požádat mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz. Uveřejnění je zdarma.

Rubriku Kalendář připravuje Michaela Faktorová

Big band Blue Orchestra na svém narozeninovém koncertu předvedl, že dokáže otevřít každou hudební přihrádku

Dokončení ze strany 1
silnicí a Škoda lásky, jedna z dalších orchestrálek patřila pirátům z Karibiku. Posluchači v sále jistě poznali i zpívané skladby Skyfall z Bondovek. Vy byste pořád seděla z filmu Kdyby tisíc klarinetů, Jezdím bez nehod z repertoáru Milana Chludila, Boty proti lásce od Yvonne Přenosilové, nebo Take On Me od norské skupiny A-HA. Bylo znát, že repertoár kapely je skutečně univerzální, a že může hrát nejenom na koncertech, ale i na plesích nebo tanečních zábavách.

Po skončení programu jsme oslovili jednoho ze zpěváků kapely, Václava Strýčka, dřívějšího člena sedlčanské hudební skupiny The Beautifuls, a zeptali se na podrobnosti narozeninového koncertu, který byl dramaturgicky rozdělen na dvě části. Zatímco v první polovině programu se pomocí přednahráných vzkazů vzpomínalo na dva-

cetiletou historii orchestru, druhou polovinu už tvořil koncert v klasickém slova smyslu.

Jak dlouho jste připravovali koncert k vašemu jubileu? Zazněla na něm také skladba, která měla ve vašem podání premiéru?

Intenzivní část přípravy trvala měsíc. V říjnu jsme měli každoroční pravidelné

Blue Orchestra. Foto: Jan Krejčí

soustředění, na kterém jsme se dohodli, že do toho půjdeme, a diskutovali jsme o tom, jak bude vypadat pódium, playlist, a vymysleli jsme koncept předem nahráného

vyprávění o kapele. Blue Orchestra zkouší celkem pravidelně, a díky tomu jsme mohli zahrát i několik novinek, které na předchozích koncertech nezazněly. Já v orchestru působím dva roky, takže jeho předchozí historii jsem neznal, ale na našem soustředění jsem u spoluhráčů vyzvídal historky, zapisoval jsem si je, a proto první polovina koncertu

byla postavena i na reprodukcích vyprávěných o kapele. Jednalo se proto také o exkurzi do historie orchestru, a byla do ní zahrnuta všechna jeho období.

Oslavíte společně dvacetiny Blue Orchestra také mimo pódium?

Když jsme se po koncertě loučili, myslel jsem na to, že tuto část narozenin kapely jsme tak trochu podcenili (úsměv). Jak je nás hodně, je obtížné se scházet, ale určitě si to vynahradíme.

Vy jste dříve působil v The Beautifuls. Sledujete činnost této formace, hrající rockabilly?

V této kapele jsem začal působit v době, kdy měnila zpěváka, a já jsem byl prvním jejím členem, který není ze Sedlčan. S kluky jsem se seznámil prostřednictvím inzerátu, a s městem mě v té době nic nespojovalo, protože jsem Ostravák žijící v Praze. S kapelou jsem strávil zhruba tři roky a absolvoval s ní spoustu koncertů, nahrávání, a mám s ní spoustu skvělých zážitků. Potom jsem ale musel spolupráci ukončit, protože se mi rozrostla rodina a já jsem kape-

le, která má velké ambice, nemohl dávat už tolik svého času a nasazení. Kluci hrají dál, jsou skvělí a já jim moc fandím. Když můžu, vždy se na ně rád podívám.

Jak dlouho se věnujete hudbě a co vás k ní přivedlo?

Já po celý svůj život hraju na něco (úsměv). Celá moje rodina je hudebně zaměřená, ačkoliv nikdo není profesionálním muzikantem. Děda býval svého času kapelníkem Bílovecké dechovky a maminka zpívala ve sborech a v různých vokálních uskupeních. Od mala jsem chodil společně s bratrem do hudebních škol, a když kamarád na gymnáziu zakládal rockovou kapelu, tak si mě přizval. Od té doby pořád někde hraju. Aktuálně také v avantgardní kapele ENSŮ, a také s další, která pod názvem Party Leaders hraje na plesích, tanečních zábavách a na svatbách.

David Myslikovjan

Tradice z nás dělá to, čím jsme, řekl Ondřej Kraus

MILEŠOV Oslava svatého Martina se konala v Milešově.

Na začátku svatomartinského průvodu přivítal před milešovským kostelíkem přítomné starosta obce Jiří Vokrouhlik. „Dnešní akci opět spolupořádají obec Milešov a jezdecký klub Dick Lipí. Scházíme se tady opět po roce, abychom společně oslavili svátek svatého Martina,“ sdělil přítomným a připomněl život jmenovaného světce.

Pak už předal slovo Martinovi a Ondřejovi Krausovým, kteří měli jako tradičně připravenou krátkou scénku o tom, jak rytíř obdaroval žebráka polovinou svého pláště. „Již několikrát rok se tady scházíme, abychom si připomněli takový prostý čin jednoho obyčejného římského vojáka, který v kruté zimě obdaroval žebráka polovicí svého pláště. Ten žebrák se mu v noci zjevil, jako Ježíš Kristus, oděný v tom plášti, a vnukl mu myšlenku pro konání dobra. Ten čin inspiroval mnohé. Nás, co tu

jsme, to inspirovalo k tomu, abychom si to každý rok připomínali a udělali z toho hezkou tradici. A tradice je právě to, co z nás dělá to, čím jsme,“ řekl ještě před ní Ondřej Kraus, který každoročně představuje onoho obdarovaného žebráka.

„Dnešek není jen obyčejná sobota, kdy si tukneme svatomartinským vínem, dáme husu do trouby a promastíme si žaludky. Dnešek je den, kdy se společnost různých lidí sejde na jednom místě a stráví spolu chvíli času. Je to den, kdy zapomeneme na všechny starosti, na bídu, na války, nebo jiné trampoty a na chvíli se zastaví čas,“ pokračoval a nabádal přítomné k tomu, aby se nebrali příliš vážně a byli tady pro ty, kteří to opravdu potřebují.

„A zkusme třeba aspoň jednou za život si zahrát právě na Martina. Zkusme udělat takové obyčejné a prosté, hezké, lidské gesto,“ uzavřel. Po scénce přidal svá slova také jeho starší bratr Martin. Dokonce veršoval. „Dělejme občas všichni krásná lidská

gesta a možná, že život pro nás nebude – jak zpívá Suchý – jen obnošená vesta,“ řekl mimo jiné. Následně uvedl krátké hudební vystoupení žáků ZŠ Krásná Hora nad Vltavou: „Po letech nechám závěr tady na dětech.“

Po tomto vystoupení provedl farář Vavřinec Martin Šiplák krátkou modlitbu a požehnal svatomartinskému vínu. To se pak rozlévalo dole na návsi, poté, co se asi tři stovky lidí přesunuly od kostelíku právě sem. Zde přivítal přítomné místostarosta obce Miroslav Špíchal: „Letošní svatomartinský průvod je o trochu později. Ale když jsme tuto akci plánovali, nevěděli jsme, že vinařský svaz poruší své vlastní zásady a svatomartinské víno dá do prodejny o tři dny dříve, než je obvyklé. Proto se průvod koná až dnes. Zato se nám ale svatý Martin odvětil tím, že minulý týden bylo ošklivé počasí a dneska je docela příjemné.“

Následovalo rozdávání rozlévaného svatomartinského vína. Dospěli si mohli

vybrat mezi bílým, růžovým a červeným, děti dostaly nealkoholickou alternativu, krojovaná děvčata rozdávala domácí koláče a svatomartinské rohlíčky. Bylo také možné si zakoupit víno v lahvičce. Nechyběl ani stánek s občerstvením.

Sokolník Miloslav Vondruška z Hluboké nad Vltavou se svou dcerou Hanou pak ještě představili práci s dravci. K vidění bylo několik druhů sov a nakonec i orel skalní. Přítomní viděli, jaký je rozdíl mezi lovem dravců, kteří svou kořist vidí a těmi, kteří loví v noci pomocí sluchu. „Určitě jste slyšeli, že sovy jsou moudré. To je ale hloupost. Vzniklo to díky tomu, že mají velkou hlavu, ale oni ji mají plnou očí hruškovitého tvaru, uší a tepenných váčků, takže na mozek tam zbývá opravdu velmi málo místa,“ sdělil překvapeným divákům. Sovy bylo možné si pohladit, a v závěru se s nimi a orem také vyfotit.

**Olga Trachtová
Hadáčková**

Druhé listopadové úterý patřilo dříve narozeným

PETROVICE Úterní odpoledne 12. listopadu patřilo v Petrovicích seniorům. Setkání se uskutečnilo v restauraci Modrá hvězda.

Akci okomentovala místostarostka obce Vendula Vrzalová. „Po letním zájezdu do Holarovic se v obci po letech obnovilo setkání seniorů. Velký zájem předčil očekávání. Přišlo přes padesát babiček a dědečků. Bavili se, tančili i zpívali. Hrál Lidověnka pod vedením pana Václava Vach-

ty z Milevska, kterou zpěvem doprovodila bývalá starostka obce Petrovice, Marie Křížová. Stoly zdobily drobné pohostění, které zajistila obec. Nechyběly oblíbené chlebíčky, zákusky i káva. V úvodu setkání poreferoval starosta Pavel Kubiček o současných opravách a investicích a o plánech do budoucna. Odpoledne určené dříve narozeným se vydařilo a do budoucna se bude určitě opakovat,“ dodala Vrzalová. **Jana Motrincová**

Setkání seniorů se vydařilo. Tančili, zpívali, hodovali

Veselá trojka předvedla vystoupení, které zvedlo ze židlí celý Obecní dům

PETROVICE Pavel Krška s heligonkou, Jaromír Kozelek za akordeonem a Miroslav Hrdlička s klávesami. To je kapela Veselá Trojka.

Tito tři dlouholetí kama-

rádi, hrající především lidové písně, navštívili v sobotu 16. listopadu v podvečer Obecní dům v Petrovicích, aby potěšili své příznivce. Vždyť kdo by neznal hity

jako Čupr kluk, Holka z Moravy a další oblíbené písně, dnes již hity. Odpoledne se neslo ve vtipném duchu, kdy se nejen tančilo a zpívalo, ale i smálo. Muzikant

Krška často přinesl do vystoupení i vtipné příhody. Vydařenou akci pořádal sbor dobrovolných hasičů z Mezihoří.

Jana Motrincová

Fotbalové víkendové výsledky regionálních družstev

6. kolo krajského přeboru

AFK Tuchlovice – TJ Tatran Sedlčany 2:1 (1:1)
Branka Tatrany: 38. M. Kdolský

6. kolo I. A třídy sk. A

TJ Sokol Sedlec-Prčice – Spartak Průhonice 4:0 (1:0)
Branky Sedlce-Prčice: 2. V. Kabíček, 55. M. Prchlík, 80. J. Kabíček, 82. M. Kaňka

6. kolo I. B třídy sk. D

TJ Tatran Sedlčany – FC SB Vlašim B 3:3 (2:1)
Branky Sedlčan: 26. M. Dvořák, 39. P. Lipa, 48. R. Kvěch

2. kolo okresního přeboru

TJ Ligmet Milín B – SK Petrovice 1:1 (0:0)
Branka Petrovic: 90. J. Škoch

9. kolo III. třídy sk. B

TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Sokol Počepice 0:3 (0:1)
Branky: 10. R. Chyle, 69. a 71. M. Skalický

6. kolo okresního přeboru dorostu

Petrovice/Chyšky – Pičín/Višňová 0:2 (0:0)

2. kolo okresního přeboru starších žáků sk. B

TJ Daleké Dušníky – SK Petrovice 1:10 (0:4)
Branky Petrovic: 4., 53. a 73. Š. Sirotek, 15., 29. a 42. O. Korbel, 36. a 54. N. Rozhoň, 51. E. Šimeček, 51. T. Marešovsky

Dolní Hbity/Višňová – TJ Sokol Jesenice 1:5 (0:1)
Branky Jesenice: 9. P. Holoubek, 42. a 53. P. Capouch, 51. J. Polidar, 61. J. Teřl

Nová Ves/Nový Knín – TJ Sokol Kamýk nad Vltavou 6:0 (4:0)

David Štverák

Tatran z Tuchlovic odjel s prázdnou. Naději na získaný bod zhatila devadesátá minuta

AFK Tuchlovice – TJ Tatran Sedlčany 2:1 (1:1)

KLADENSKO TJ Tatran Sedlčany zavítal v dohrávce šestého odloženého kola fotbalového krajského přeboru v sobotu 16. listopadu k soupeři, který měl před utkáním na svém kontě dvacet bodů.

Vyrovňovací branka těsně do kabin

Navázat na výhru z Tuchoměřic, jasný cíl, který si vezl Tatran i do podobně jmenující se obce, a to do Tuchlovic. Jenže Tuchlovice nejsou nováčkem soutěže v krajském přeboru, ale ostřílený protivník, který jen tak neztrácí body a proti Sedlčanům se mu daří. Na poslední utkání tohoto roku si našlo v Tuchlovicích cestu na stadion pouhých padesát diváků. Ti viděli první branku až ve 38. minutě a neměli z ní radost. Trefil se totiž hostující tým, za který skóroval záložník Michal Kdolský a svým střeleckým pokusem překonal brankáře Adama Cimrmana – 0:1! Nadějný výsledek však nevydržel dlouho. Ještě do kabin vyrovňoval takzvaným „šatňákem“ útočník Václav Kraus – 1:1. Více už se v prvním poločase nestalo a rozhodčí Aleš Suchý prvních 45 minut fouknutím do píšťalky ukončil.

Nešťastný závěr

Ve druhém poločase padlo celkem šest žlutých karet. Tři na straně domácích a dvě na hostující. Tatran své brankové příležitosti neproměnil a nebylo jich málo. Když už se zdálo, že se domácí tým také gólově neprosadí, přišla ta nešťastná devadesátá minuta, ve které uklidil míč

do sítě a za záda brankáře Zdeňka Hruši záložník František Sedláček – 2:1. Svoji závěrečnou trefou tak obral Tatran o bod a udělal radost nejen hrstce fanoušků v ochozech, ale hlavně svým spoluhráčům a trenérovi Miroslavovi Supáčkovi. Tatrane už nezbylo dost času, aby mohl trenér Pavel Plachý nějak takticky zareagovat a hráči nepřiznivý stav vyrovnat.

Ohlas k utkání, Lukáš Brotánek: „*Troufám si říct, že jsme dneska v Tuchlovicích ztratili 3 body. Opět jsme předvedli poctivý výkon, podařilo se nám jít do vedení 1:0. Bohužel jsme nezvládli konce obou poločasů, a nakonec jsme prohráli 2:1. Mrzet nás můžou neproměněné šance, kterých jsme si vytvořili poměrně dost.*“

Sestava Tatrane: Hruša – Repetný, L. Brotánek, Sosnovec, M. Krůta, Chlasták (68. Štemberk), Novotný, Kouklík (91. Plachý), Kdolský (K) (83. R. Krůta), M. Sirotek, Schwarz. Tatran je po podzimní části krajského přeboru v tabulce na patnáctém místě s 10 body a skórem 27:46. Další utkání se hraje až v příštím roce na jaře. Nyní na fanoušky čeká chvilka odpočinku od fotbalu a na fotbalisty zase tvrdá dřina v podobě zimního soustředění.

David Štverák

HODINÁŘSTVÍ

Stanislava Pokorná

Havlíčková 705, Sedlčany

Prodej šperků,
hodinářského zboží,
investičního zlata,
šperků z perel
a přírodních kamenů,
baterií i do sluchadel...

Po-Pá 8-12 13-16, So 8-11

Postup na první místo se nekonal, Medvědi utrpěli debakl

SEDLČANY V dlouhodobé pohárové soutěži hobby hokejistů se minulý týden mohli vrátit na první místo skupiny B sedlčanští Medvědi, pokud by porazili dosud pátý Miličín. Nejenomže se tak nakonec nestalo, ale navíc inkasovali sedmigólový příděl.

HC Miličín – HC Medvědi Sedlčany 7:2 (3:0, 1:2, 3:0)

Medvěďům se nepovedla úvodní třetina, když třikrát inkasovali. Dva góly dal Jan Balík a jednou se trefil David Červenka. Po dvou třetinách Medvědi ještě drželi nadějný stav, prohrávali pouze o dvě branky, když na další gól Jana Balíka odpověděli Michal Vondra a Tomáš Brotánek.

Do závěrečného dějství hry ale Medvědi vstupovali oslabení o jednoho hráče. Miličín nehrál přesilovku vůbec špatně, gól sice ani po velkém závaru před brankou soupeře nedal, avšak hned vzápětí skóroval Marek Šimák. Po dalších dvou minutách najížděli hned dva osamocení útočníci Miličina pronásledovaní sprintujícím obráncem Medvěďů na gólmána, ale nedotáhli svoji akci do úspěšného konce. Miličín byl i nadále lepší a osm minut před koncem přidal šestý gól David Červenka dorážkou z bezprostřední blízkosti po předchozí střele. Po další minutě tento střelec zvýšil na konečných 7:2.

V tabulce skupiny B se po devíti utkáních posunul Miličín na druhé místo a ztrácí pouze bod

na první Solopysky. Medvědi se propadli až na pátou příčku. V A skupině je stále bez jediné ztráty první dvacetibodová Sáza. Stejný počet bodů nasbíraly i druhé Zvírotice, ale v době naší uzávěrky měly sehráno o jedno utkání navíc.

Výsledky

Skupina A: Rumola – Neveklov 10:1, Zvírotice – Vršovice 8:2, Kňovice – Příčovy 0:5 kontumačně, Vršovice – Štětkovice 3:10, Domino – Zvírotice 1:7, AHC Nový Knín – Křepenice 1:5.

Skupina B: Daleké Dušníky – Olbramovice 0:1, Hrádek – Rybníkáři 5:6, HC Votice – Solopysky 6:12, Štětkovice B – Ševci Nový Knín 2:4, Miličín – Medvědi 7:2.

David Myslikovjan

Hokejisté v Neratovicích trápili favorita, alespoň bod měli na dosah

HC Buldoci Neratovice – Tatran Sedlčany 5:4 (1:2, 4:1, 0:0)

NERATOVICE V desátém kole krajské hokejové soutěže se hráči Tatrane utkali s lídrem druhé skupiny, a přestože trenér Karel Pospíšil měl k dispozici pouze jedenáct hráčů do pole, ti měli na dosah minimálně bod. Do konce základní hrací doby totiž chybělo pouhých deset vteřin, když forvard hostů Zdeněk Burian dorážel puk do odkryté branky, ale gólmán stihl v poslední chvíli hrací předmět vykopnout. Ruce hráčů, a to i na střídačce, už letěly nad hlavu, jenomže vzápětí přišlo zklamání.

Do vyrovnaného utká-

ní, v němž byly k vidění mnohé šance na obou stranách, lépe vstoupil Tatran, když po dvou minutách hry skóroval Libor Bém. V 6. minutě sice domácí vyrovnali, ale v čase 11. 29 překloupil vedení na stranu hostů Zdeněk Burian. Ve druhé třetině došlo k obratu ve skóre. Tatran musel strávit mezi pětadvacítkou a pětatřicítkou minutou hry hodně nepříjemný nášup, protože hlavně z toho důvodu, že hráčům začaly ubývat síly, inkasoval hned čtyři góly. „Byli jsme také trestaní za údajné dva fauly našeho brankáře. Žádal jsem rozhodčího o vysvětlení, ale vůbec se se mnou neobavil. Hráč soupeře najel v brankovišti do našeho gólmána, ale vyloučen byl

Simer za hákování, a také ve druhém případě se jednalo o podobnou situaci,“ uvedl trenér Pospíšil.

V závěru druhé třetiny se však přece jenom Tatran vrátil do hry po dvou brankách, když v čase 34.50 skóroval Dominik Chwastek a v čase 37.38 Ondra Spilka. Ve třetí třetině byli domácí hokejisté o fous lepší, ale jak již bylo uvedeno v úvodu, hráči Tatrane byli při hře bez gólmána s šesti hráči v poli jenom krůček od vyrovnání.

Buldoci si ve své skupině krajské soutěže upevnili první místo. Tatran zůstal ve druhé skupině na druhé příčce, ale má odehráno o dva zápasy více než jeho nejbližší pronásledovatel.

David Myslikovjan

ZAMYŠLENÍ

Snad přece jen výjimečný svátek

My nejstarší jsme se narodili již před 17. listopadem 1939 a mnozí zase až po 17. listopadu 1989. Padesát let mezi těmi dny bylo pro český národ obdobím velmi rozdílných, dejme tomu určujících, až devastujících změn, ovlivňujících životní úroveň, a hlavně charaktery lidí. Okupace Československa německými vojsky, Protektorát Čechy a Morava (již bez Sudet), pak osvození ruskou a americkou armádou, krátké období obnovení demokracie s prezidentem Benešem, byl s příklonem k Moskvě, puč v roce 1948 – likvidace demokracie. Začátek nemilosrdné totality, za dvacet let jakési vzbouření, brzké napadení vojsky Varšavské smlouvy, začátek normalizace s lámáním charakterů občanů, vyhazováním z práce, ze škol, z funkcí, s vyřizováním osobních účtů, donášením, udáváním, demonstracemi, vězněním...

Vzpomínat na 17. listopad 1939 je smutné. Došlo ke krutým reakcím nacistického Německa na studentské demonstrace 28. října a na nepokoje spojené s pohřbem studenta Jana Opleta. V noci z 16. na 17. listopadu provedli nacisti razie v Praze, Brně a Příbrami, razie s cílem najít student-

ské vůdce a internovat další studenty. Devět studentů bylo bez soudu popraveno v Ruzyňských kasárnách a 1200 dalších dopraveno do koncentráku Sachsenhausen-Oranienburg. V roce 1941 potom na londýnské schůzi Mezinárodní studentské rady bylo přijato usnesení, vyhlásit 17. listopad Mezinárodním dnem studentstva.

Vzpomínat na 17. listopad 1989 je podstatně odlišné. Přestože předcházely také demonstrace, vlastně porůznu od roku 1969, při výročí sebeupálení studenta Jana Palacha. Tentokrát se však připomínka výročí padesáti let od nacistických represí demonstrace změnila v protest proti komunistickému režimu, mocenský opřenení o sovětské okupanty. Po ukončení demonstrace na Albertově, kde bylo prý snad až 50 tisíc lidí, pořadatelé vyzvali k průvodu na Vyšehrad ke hrobu Karla Hynka Máchy. Odtud již neplánovaně se stále ještě asi 5 tisíc účastníků vydalo na Václavské náměstí. Aby se nevydali na Pražský hrad, policie zatarasila most 1. máje. Šlo se tedy Národní třídou k Václaváku a tam došlo postupně k uzavření

davu z obou stran, kdy byl nějakou dobu klid, demonstranti volali „máme holé ruce“, ale postupně došlo k surovému mlácení bílými dlouhými obuškami.

Informace o takové události se k lidem nedostávala jednoduše. Ve sdělovacích prostředcích byla jednoduchá zmínka o zneužití výročí k protistátní demonstraci. Studenti se tedy rozjízďili všemi směry s jednoduchými letáky, do Sedlčan se dostala i videokazeta... Dá se říci, také smutná věc. Ale podstatné je, co následovalo.

A tak si občas kladu otázku, zda každé výročí toho dne jako Den boje za svobodu a demokracii, můžeme slavit šťastně. Že je ten boj už vítězný nevrátí. To asi nemůžeme. Jednak občas slyšíme chválu totality a současně žehráni na snaživou vládu, bez nějaké alternativy.

Až tento svátek nebude pouze připomínán událostmi na Národní třídě, ale bude všeobecně radostnou slavností osvobození z totality, oslavou naší samostatnosti v rozhodování při výběru spojenců i při volbě cesty k prosperitě a zvyšování životní úrovně a morálky, pak budeme mít svátek, mezi svátky jistě výjimečný.

Vladimír Roškot

KOMENTÁŘ

Nová opona

Škoda, že nemůžeme oživit Winstona Churchilla, Ronalda Reagana a Margaret Thatcher. Velmi by mě zajímalo, co by řekli k současnému stavu světa. Já si to i umím představit. Tím spíše jsem frustrovaný, že v čele silných západních zemí se již nenacházejí silné osobnosti. Máme tu spíše superopatrné udržovatele nezměnnosti, kteří doufají, že všechno zůstane dobré tak nějak samo od sebe. Nanejvýš v bezpečí skleněných paláců sní o bombastických vizích, jako například o bezemisní Evropě, a přitom úmyslně přehlíží praktické problémy, jež mají přímo před sebou, a které by měli všechny vyřešit předtím, než začnou upírat zrak ke hvězdám.

Ukrajina svůj boj za svobodu prohrává. Může za to i Západ. Z deseti slibů splní jeden anebo ze slíbených deseti věcí dodá jednu. Samozřejmě, že Ukrajina nemůže vzdorovat násobně silnějšímu Rusku sama, tedy se spoléhá na naši pomoc. Když však dodávky vojenského materiálu přicházejí pozdě anebo vůbec, nemůžeme se divit, že Rusové bez úcty k životům svých vojáků přes krvavé ztráty pokračují v postupu. Neexistuje jediný důvod, proč by měl nyní Vladimír

Putin ukončovat válku. Vždyť vyhrává.

Ať už válka skončí jakkoliv, oťrese celou Evropou. Maďarsko a Slovensko se obrací zády k EU a hlásí se k Rusku. Obě země mají výrazné vůdce, kterým by zcela jistě vyhovovalo vládnout kontrolované společnosti, v divadelních kulisách demokratických voleb, jak je dnes vidíme právě v Rusku. Proč soutěžit s opozicí o moc, když ji Kreml může posvětit doživotně výměnou za loajalitu? Proč vůbec trpět nějakou opozicí...

Zatímco Polsko má na prostu jasno a mohutné zbrojí, aby ubránilo svoji suverenitu, v České republice se bude rozhodovat za rok, jestli nová železná opona povede podél naší východní hranice anebo podél té západní. Bizarní dezinformace vyplňují dutinu lebeční menšího počtu našich spoluobčanů. Přesto je děsivé se někdy začíst do internetových diskusí, čemu všemu je dospělý svě-
právní člověk schopný věřit.

Česká republika patří k demokratickému Západu. Nenechme si toto směřování vzít. Nejen kvůli nám, ale i kvůli našim dětem. Historie nás učí, že když se znovu rozdávají geopolitické karty, je to na desítky let.

Bohumil Vohanka

FEJTON

Tvůrčí muka

Co pořád psát, aby to někoho bavilo číst? Nebo aby to dokonce sem tam vedlo i k nějakému zamyšlení? Tak se ptám sám sebe skoro před každým novým článkem. A většinou nepřijdu na nic lepšího než psát prostě tak, aby to bavilo mě, a doufat, že se „chytlí“ i někdo další.

Mou oblíbenou inspirací vždycky byla hudba, přesněji písňová tvorba. A tak jsem si řekl, že z toho udělám přímo pravidlo a budu vycházet z textu nějaké písničky nebo z hudebního zážitku. Začneme tedy rovnou vtipným popisem tvůrčích muk z pera Tomáše Belky, pozoruhodného textaře kapely

Sto zvířat: „Vymyslet aspoň jednu sloku/u každý písni je pořád těžší/tuhle jsem smolil tři čtvrtě roku/a počmáral jsem celej sešit...“ S refrénem se zde autor elegantně vypořádal slovy „Tohle je refrén, refrén, refrén!“ a celou věc nazval prostě Píseň. A je to! Jen se nebrat moc vážně.

Na druhou stranu tu nejde

jen o povrchní legraci: Belko zároveň pojímá každou další sloku jako životní kapitolu a bilancuje. V druhé sloce se tak mihne vyčítající žena, ve třetí už se konstatuje krach manželství a v samém závěru zazní jen povzdech „hlavní je, že jsem to přežil“. Sladit tvorbu s osobním životem zkrátka nebývá

jednoduché. Kapela Sto zvířat je každopádně aktivní dodnes a na přelomu listopadu a prosince oslaví třemi speciálními koncerty v Brně, Ostravě a Praze dvacet let od vydání kultovního alba Nikdy nic nebylo. Takže aspoň v tomhle případě myslím ta tvůrčí muka stála za to.

Jan Žebrakovský

Týdeník vychází ve středu, uzávěrka textů v neděli ve 12 hodin, uzávěrka inzerce v pondělí ve 12 hodin. Redakce – tel.: 774 414 225 (tisk@sedlcansky-kraj.cz).

Redaktoři: Michaela Faktorová (faktorova@sedlcansky-kraj.cz, kalendar@sedlcansky-kraj.cz), Jana Motrincová, tel.: 702 286 184 (janamotrincova@seznam.cz),

David Myslikovjan, tel.: 721 784 743 (david.myslikovjan@sedlcansky-kraj.cz); Olga Trachtová Hadáčeková (olga.trachtova@sedlcansky-kraj.cz).

Inzerce: tel.: 774 414 225 (reklama@sedlcansky-kraj.cz). Kontaktní místo redakce Sedlčanského kraje: Hodinářství – Stanislava Pokorná,

Hauckova 705, Sedlčany (8-15 h.). Korektura: Radka Hodyšová. Sazba: redakce. Tisk: Van Druck Sedlčany. Vydavatel: Zdeněk Kolář. Registrační

číslo: MK ČR E 11724. Internet: www.sedlcansky-kraj.cz

